

Publicerad 2005-06-12 10:50 av BonusPater

Facklorna

Brinnande facklor i mörkret
Likt en tusenfoting rör sig ljuspunkterna framåt
i sin ringlande dans
Får jag lov
tycks de fråga
Men som den panelhöna jag är
står jag med ryggen tryckt mot den skrovliga fasaden
Den verkar ostoppbar
Oövervinnerlig

Jag går åt motsatt håll
Spridda rop och uppsluppna röster
dör sakta bort
för varje kvarter jag passerar
Jag ser inte tillbaka
Inte ens en enda gång
Blicken är stadigt fäst framför mig

i fjärran

Bilderna av facklorna lever kvar
Deras rörelse har jag inte kunnat stoppa
Varje gång en fackla släcks
tänds två nya
Jag vaknar
när det börjar ljusna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BonusPater med Poeter.se id #3549 innehar upphovsrätten